

Kui see mets ees oleks

Kuigi olen linnas elanud, olen olemuselt maalaps. Meil olid omad ronimispuud, oli oma heinamaa, seenemets ja maasikamaa. Heinamaal ei tohtinud rohtu tallata, pidi ikka vajadusel ringi käima. Ka metsas tohtis vaid saunaviha oksa võtta, sest metstükk oli naabrimehe oma. Selle eest võis hulkuda ja kuulata ööbiku soolokontserti lõpmatuseni. Sattusin lapsepõlve maale läinud suvel. Karjatee, kus poisipõlves väänikust lehma kettipidi sai sikutatud, oli juba sügavaid roopaid täis. Need olid kui noahaavad inimihul ning pole jõudnud veel taastuda. Ja kui künka tagant ilmus heinamaa tükk, olin jahmunud. Välu, kus kevadeti kasvasid ja õitsesid kullerkupud ja kraavipervel pääsusilmad, sarnanes tankodroomiga. Lisaks segipaisatud maapinnale vedelesid murdunud ja poolikud puunotid puuriitade endistes kohtades. Sekka õlised kaltsud ja poissmehe lõuna ülejäägid. Rööbastesse oli kinnijäämise tõkestamiseks visatud sületäisi kasehakatisi. Ja mets, metsa ei olnud. Ka seal vedelesid oksad, kõverad kaikad ja palgijupid. Kännud sarnanesid katkiste purihammastega. Saamees oli mandi pealt riisunud, lõss ei huvita enam kedagi. Ma saan aru, et metsa ju palgiks ja kütteks kasvatatakse ja eestlased on ikka metsarahvas olnud. Naabriperemees, kes iga võsukest hoidis, puhkab kirikaia ega tea oma metsamaast enam midagi. Pärija või siis uus peremees tegi selle kohe rahaks ja songermaa organiseerisid juhuslikud õnneotsivad kirvemehed. Ja kas nad õnne otsivadki, rohkem kergelt teenitud viinaraha ja ülepea tehtavat juhutööd. Röövellikus või õigemini rahaahnus on metsa hukk. Kui talumees hoidis oma metsatukka ja iga puu maha saagimiseks oli oma aeg, siis järsku uueks metsaomanikuks saades ei mõistatud uued omanikud selle varaga midagi peale hakata. Ja nii läksid sae alla paljud endiste peremeeste hoitud puistud. Kas ma olen metsatööstuse vastaline, ei ole, kuid see peab käima kultuurselt ja planeeritult ning õigel aastaajal. Vanameister Tõnis Mägi laulab: "Las jääda ükski mets lindude jaoks alles ..." Ma tahaks, et jääks ka tulevikus kasepuu, kust mahla koguda, puu millel lind saaks hõisata ning oma pere üles kasvatada ja heinamaa, kus kevadel kullerkuppe ja pääsusilmi noppida ja vaatamata aedmaasika laiale levikule oleks ka oma metsmaasikamaa. Seal leiduks ka koht kus peita saaksid end ja oma poegi metsaloomad.

Kui vaja mootorsaagi käivitada siis tehku seda õigel ajal, õiges kohas ja põhjendatud vajadusel. Mul jääb vaid tõdeda, et kui see mets ees oleks, ei paistaks lohakus ja ebaperemehelikkus välja.